

OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

27. oktober 2019

NEDELJA	30. MED LETOM – ŽEGNANJSKA
27.10.	7.00 za farane 8.30 na Pernovem za +Olgo Firšt, obl. 10.00 za +Saro Veber
Ponedeljek	Simon in Juda Tadej, apostola
28.10.	18.00 za +Franca Krulec
Torek	Mihael Rua
29.10.	7.00 za +Avgusta in Amalijo Pečnik ter družini Pečnik in Štamol
Sreda	Hedvika
30.10.	7.00 v zahvalo za zdravje po namenu Ašenbergerjevih
Četrtek	Volbenk – Dan reformacije
31.10.	7.00 za +Marijo in Blaža Verdel, obl.
Petek	VSI SVETI
01.11	7.00 za +Marijo Ograjensšek 10.00 za +Franca in Julijano Špeglič ter sorodnike 14.00 za vse rajne – po maši molitve na pokopališču 17.00 rožni venec za rajne v cerkvi
Sobota	SPOMIN VSEH VERNIH RAJNIH (VERNE DUŠE)
02.11.	7.00 rožni venec in maša za rajne duhovnike v župniji 8.30 na Pernovem za +Franciško Verdel, obl. 10.00 za +Jožefo in Franca Pohole, obl.
NEDELJA	31. MED LETOM – ZAHVALNA
03.11.	7.00 za farane 8.30 na Pernovem za +Srečka Videnšek, obl. 11.00 na Gori za +Draga Kundih

30. NEDELJA MED LETOM – ŽEGNANJSKA

Farizej se je postavil in
pri sebi molil takóle:
»Bog, zahvaljujem se ti,
da nisem kakor drugi ljudje:
grabežljivci, krivičniki,
prešuštniki ali tudi
kakor ta cestninar.

Postim se dvakrat na teden
in desetino dajem od vsega,
kar dobim.«

Cestninar pa je stal
daleč proč in še oči
ni hôtel dvigniti proti nebu,
ampak se je tolkel po prsah
in govóril:

»Bog, bodi milostljiv
meni grešniku!«

Povem vam,
ta je šel opravičen domov,
oni pa ne; kajti vsak,
kdor se povišuje, bo
ponižan,
in kdor se ponižuje,
bo povišan.«

(Lk 18,11–14)

Lk 18,9–14

DVA RAZLIČNA MOLIVCA

Zgodbo o farizeju, ki samozavestno stoji v ospredju templja, in o cestninarju, ki se pri vratih sklonjen trka na prsi, smo slišali že nič kolikokrat. Vedno znova pa se moramo poglobljati v njeno vsebino in se ob njej spraševati, kako je z našim ponašanjem v templju.

Farizej se postavlja spredaj, ker je prepričan, da tja spada. Razmerja do Boga in do ljudi ima urejena, ni krivičnik in prešuštnik, v vsem se ravna po predpisih, davke redno plačuje cerkvenim in državnim oblastem. Toda njegova molitev Bogu ni všeč. Zakaj?

Cestninar stoji zadaj, nima se s čim hvaliti, priznava svojo nevrednost, pa je od Boga sprejet. Kako to?

Bog greha ne more odobravati, zato cestninarja ne sprejema in ne opravičuje zaradi njegove grešnosti. Sprejema in opravičuje ga zato, ker je iskren in svojo grešnost priznava. Resnica o sebi ga razsvetljuje in osvobaja. Domov se vrača vesel, olajšan in opravičen.

Ali se nismo tudi mi vračali iz spovednice ali od kod drugod lahko, razsvetljeni in osvobojeni, kadarkoli smo zmogli toliko iskrenosti, da smo pred seboj, pred ljudmi in pred Bogom priznali resnico o sebi, čeprav je bila morda bridka.

Kaj pa je bilo narobe s farizejem? Sodil je, da za opravičenje zadostuje pripadnost »stranki«, ki jo je imel za edino pravo in Bogu všečno. Mislil je, da ga naredi pravičnega že samo izpolnjevanje predpisov po črki, ne da bi se poglobil v njihovega duha. Narobe je bilo, da se je vzporejal z drugimi in jih preziral zaradi njihove drugačnosti. Ni doumel, da ima tudi cestninar svojo pot in da samo Bog vidi, kako po tej poti hodi. Zato more samo Bog to pot pravično presojati.

Najbolj narobe pa je bilo, da je bila farizejeva molitev brez ljubezni. Brez ljubezni do Boga, saj je pod pretvezo, da moli, hvalisal samega sebe. Brez ljubezni do bližnjega, saj če bi ga ljubil, se ne bi povzdigoval nad njim ter ga preziral.

PRAZNIK VSEH SVETNIKOV IN SPOMIN NA NAŠE RAJNE

Zahvaljujemo se ti
za dan vseh tvojih svetih.
Bili so luč sveta;
kažejo nam pot do tebe.
Blagrujemo jih,
ker so uresničili vse tvoje blagre.
Bili so sol zemlje;
očiščujejo nas vsega nevrednega,
tolažniki naših zemeljskih stisk.
Nekoč so nam bili podobni
v težavah in radostih življena.
Zdaj molijo za nas,
da bi vredno obhajali
svete skrivnosti.

Po: B. Golob, Zahvala za Božji kruh

Smrt

Sveti Frančišek Asiški jo imenuje sestra, Prešeren ji v Sonetih nesreče kliče: *prijazna smrt, predolgo se ne mudi* (pa ni bil nič kaj preveč svet), ljudje pa bežijo pred njo, kot da bi ne vedeli, da ji ni moč ubežati. Zato pa skušajo pregnati sleherno misel in spomin nanjo. Samo pogledjte, kako počasi izginjajo pokopališča okoli cerkva. Stoletja so naši predniki počivali tako rekoč sredi naselij, v neprekinjenem stiku in pogovoru z živimi, zdaj pa so jih slednji (ki jim pravzaprav le še pogojno lahko rečemo živi) odrinili na obrobja mest, skupaj s skladišči in trgovskimi centri. Namesto da bi naši otroci sprejeli, ali še bolje povedano, dojeli smrt kot del življenjskega ciklusa, se s smrtjo srečujejo šele, ko jim pogine hrček ali zlata ribica. In že ob tem nam stroka skoraj priporoča psihoterapevta.

Smrt nastopa le še v vicih, filmih in reklamah. Ljudje, ki našo vero označujejo za praznoverje, bodo prav v teh dneh izvotlili buče, jih osvetlili in praznovali ... Kaj že? Noč čarovnic! Vse le zato, da bi prikriili in utišali lastno izvotljenost in temo. Še praznik vseh svetih so nam, hvala Bogu neuspešno, skušali prebarvati v dan mrtvih! Človek bi rad večno živel in zato skuša na vse načine uničiti ali vsaj pretentati smrt, vendar pa le tisti, ki sprejme, razume in vzljubi smrt, doseže večno življenje.

Morda se bo kdo čudil, da pišem o ljudeh, kot da sam nisem človek. Vendar vse bolj spoznavam, da verujoči nismo od tega sveta, kakor piše evangelist Janez, da smo svojevrstni »vesoljci«, ali kot pravi Slomšek: »V nebesih sem doma, od tega ne sveta ...«!

In še: da mi ne bo kdo zameril, ker sem ljubega Prešerna označil za »nesvetega«, saj trdno verjamem, da je že »med svetimi«. Sem pa prav v teh dneh spoznal, da nebesa ne zahtevajo popolnosti, temveč le vero in dobroto.

Po: G. Čušin, Na tretji strani

* Prihodnja nedelja bo **zahvalna**. Župnijsko cerkev bomo pripravili na tak način kot že zadnja leta. Pri stranskem Marijinem oltarju bo razporejeno vse tisto, kar boste prinesli kot znamenje svoje hvaležnosti za božje darove in sadove svojega dela v letošnjem letu. Prosimo, da v petek med 17. in 18. uro (pred mašo) ali v soboto dopoldne pripeljete razno hrano, ki ni hitro pokvarljiva. Vse bo potem odpeljano na Karitas – za slovenske družine, ki so v stiski. Kdor želi, lahko v ta namen daruje tudi denar. Ker bo na zahvalno nedeljo v župnijski cerkvi le ena maša, bomo isto ponovili še v prihodnjem tednu. – Tako zahvalna nedelja ne bo le simbolična, ampak konkretno dejanje hvaležne dobrote

* Škofijska Karitas Celje ob prazniku vseh svetih in spominu na rajne tudi letos pripravlja akcijo »**Dar sveče in cveta**«. Z njo vabi, da bi namesto minljivih sveč in cvetja vsaj nekaj od tega darovali za pomoč ljudem v stiski. Dobrota je lep spomin na naše rajne in pomoč tistim, ki so naše pomoči potrebni.

